

2.2.9

2.2.9.7.

Julianna

* 10.04.1882 Dzierżówka
+ 18.10.1921 Nowy Sącz

m. **Karol Jarosz**

* 2.10.1858 Skowierzyn
+ 18.01.1926 Nowy Sącz

śl. 3.02.1901 Zaleszany

**Władysław
Jarosz**

* 28.01.1902 Rozwadów
+ 1974 Strzelce Op.

ż. **Maria z d. Jordan**

* 1908 Stryj + 1996 W-wa

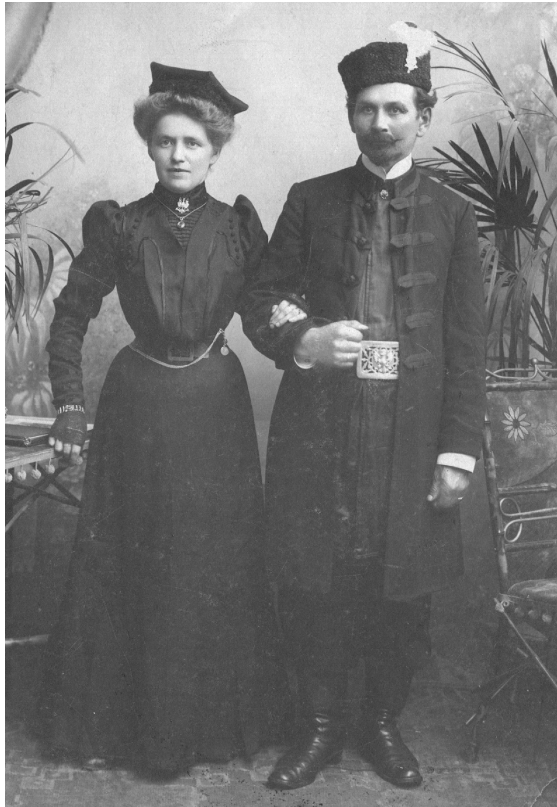
**Stefan
Jarosz**

* 14.03.1903 Rozwadów
+ 31.03.1958 Warszawa

ż. 1°. **Apolonia z d. Michalik**
* 1905 N. Sącz; + 1996 W-wa

ż. 2°. **Maria** .....

ż. 3°. **Krystyna** .....

Julia i Karol Jaroszowie
w strojach związku „Sokół.”

Władysław Jarosz
w mundurze legionowym

*) Informacje zawarte w tej Tablicy pochodzą z Genealogii Jaroszów opracowanej przez Wojciecha Pawłowskiego (por. Źródła).

Genealogia Rodu Chciuków

©

**2.2.9.7
Jar**

Zebrał i opracował: Adam M. Chciuk
Łódź. 2003.

Stefan Jarosz, (s.2.2.9.7.), urodził się 14.10.1903 r., w Rozwadowie. Maturę uzyskał w gimnazjum w Nowym Sączu. W latach 1921-25 studiował leśnictwo na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Poznańskiego. Przeprowadził pierwsze i zarazem kompleksowe badania leśne i geograficzne w Gorcach. Nawiązał kontakt z hr. L. Wodzickim z Poręby Wielkiej, w następstwie czego, w obrębie dóbr porębskich powstał w 1927 r. pierwszy rezerwat przyrody w Gorcach o pow.114 hektarów. W latach 1930-32 studiuje geografię na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, gdzie w 1932 r. otrzymał tytuł doktora na podstawie pracy pt. *Badania geograficzno – leśne w Gorcach*.

Stefan Jarosz
1935 r., Rozwadow

W latach 1927–37 odbył trzy podróże naukowe do Ameryki Północnej. Podróżował także pieszo przez Alaskę aż do Cieśniny Beringa. W trakcie drugiej swojej wyprawy do Ameryki w 1935 r. prowadził badania nad grupą wysp w Archipelagu Aleksandra. Także w tym roku badał lodowce najwyższego szczytu kanadyjskiej części Gór Skalistych *Mount Robson* (3945m.) we wschodniej Kolumbii Brytyjskiej. Nazwał górę na Wyspie Kościuszki u wybrzeży Alaski nazwiskiem Włodzimierza Krzyżanowskiego, generała i pierwszego gubernatora Alaski. Po wojnie Stefan Jarosz był dyrektorem Biura Ochrony Przyrody w Ministerstwie Leśnictwa. W r.1947 brał udział w utworzeniu Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody (IUCN) Na przełomie lat czterdziestych i pięćdziesiątych wykładał geografię leśnictwa i ochronę przyrody na Uniwersytecie Poznańskim, a od 1952 r. na Uniwersytecie Warszawskim. W 1957 r. objął kierownictwo Zakładu Biogeografii w Instytucie Geografii Uniwersytetu Warszawskiego.

Oprócz pracy naukowej Stefan Jarosz zajmował się propagowaniem wychowawczych i edukacyjnych funkcji turystyki. Popularyzacja była jego życiową pasją. Będąc członkiem Polskiego Towarzystwa Geograficznego wygłosił setki referatów w całej Polsce, docierając z nimi do bardzo małych miejscowości.

Jego dorobek naukowy również nie jest mały. Opublikował m.in.: *Parki narodowe i rezerваты przyrody*, *Krajobrazy Polski i ich pierwotne fragmenty*, a także wiele artykułów naukowych i popularnonaukowych.

We wspomnieniach przyjaciół i studentów pozostał jako człowiek o wielu zainteresowaniach oraz rzetelny naukowiec. Osobę docenta Stefana Jarosza docenił pośmiertnie Polski Słownik Biograficzny, który w tomie XI umieścił artykuł o tym badaczu.

Zmarł 31.03.1958 r. w Warszawie, gdzie został pochowany na Cmentarzu Powązkowskim w Alei Zasłużonych. Rok później, zgodnie z wolą zmarłego, jego zwłoki zostały przeniesione do Nowego Sącza, gdzie spoczął w grobie matki.

Źródła:

- Marek Ziemia - *Opracowanie zam. w: portal Rozwadow.pl –historia – słownik Rozwadowa.*
- Teofil Chciuk (2.2.7.4.2.) - *relacja.*
- *Polski Słownik Biograficzny - t. XI.*
- *Stefan Jarosz :W górach Ameryki Północnej- Wierchy (t.26,1957).*

Stoja i siedzą w dolnym rzędzie od lewej: Stefan Jarosz, Władysław Jarosz, Julia Jarosz z d. Chciuk, Karol Jarosz i Bronisław (Feliks) Jarosz.

Stoja w górnym rzędzie od lewej: Helena Jarosz (po mężu Migacz), Stanisław Jarosz, Zofia Jarosz (po mężu Kurnatowska).

Julia Jaroszowa
(fot. udostępniona przez p. Wojciecha Pawłowskiego).